

Μια απεργία που δεν έγινε ποτέ κι ο τυχοδιωκτικός ρόλος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ

Του **Αλέκου Αρβανιτίδη**, μέλους της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ και της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ

Η απεργία στις πανελλαδικές εξετάσεις που εξήγγειλε η ΟΛΜΕ και που ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε, χωρίς καμιά αμφιβολία χρεώνεται στη συνδικαλιστική της ηγεσία. Ήταν μια πράξη πέρα για πέρα τυχοδιωκτική που με μαθηματική ακρίβεια οδηγούσε έναν αγώνα σε αδιέξοδο κι έναν ολόκληρο κλάδο στο έλεος του κρατικού αυταρχισμού και της επιστράτευσης.

Αναμφισβήτητα, οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτή την «απεργία» τα δίπλωσαν και τα δίπλωσαν χοντρά. Τη βασική όμως ευθύνη γι' αυτή την εξέλιξη φέρει η ηγεσία των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.α.). Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΝΑΡ, κ.α.), εδώ και 15 χρόνια ήταν ανεβασμένες στα κεραμίδια και ζητούσαν απεργία διαρκείας στις πανελλαδικές εξετάσεις. Έφερναν και ξαναέφερναν την πρόταση αυτή στο ΔΣ της ΟΛΜΕ σχεδόν κάθε χρόνο, χωρίς να εξετάζουν αν υπήρχαν ή δεν υπήρχαν οι δυνατότητες και οι προϋποθέσεις να γίνει κάτι τέτοιο. Κι όχι μόνο στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, αλλά και στο ΓΣ της ΑΔΕΔΥ η εκπρόσωπος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ είχε δηλώσει πως «από 'δω και στο εξής τέρμα οι 24ωρες απεργίες, θα απεργούμε μόνο σε απεργίες διαρκείας».

Προτείνουν με τον πιο τυφλό τρόπο απεργία διαρκείας, όχι μόνο στους εκπαιδευτικούς, αλλά και σε άλλους κλάδους εργαζομένων. Από την πείρα της απεργίας στο ΜΕΤΡΟ, την οποία επίσης οδήγησαν σε αδιέξοδο, φαίνεται πως τίποτα απολύτως δε διδάχτηκαν. Ο χώρος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ διακατέχεται από μία έντονη μικροαστική ανυπομονησία, θεοποιεί τις μορφές πάλης, τις αποσπά από τον προσανατολισμό, το περιεχόμενο της πάλης και από τις συμμαχίες, που είναι αναγκαίο να γίνουν.

Πάει πολύ λοιπόν τώρα οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ να προσπαθούν να βγουν έξω από το κάδρο της ευθύνης δείχνοντας ως «εφιάλη» τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ. Ό,τι έκαναν το έκαναν μαζί. Σε 52 ΕΛΜΕ και ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΥΡΙΖΑ έχουν κοινά συνδικαλιστικά σχήματα και κατεβαίνουν στις αρχαιρεσίες σε κοινό ψηφοδέλτιο. Εκεί, ποιος θα δείξει ποιον για «εφιάλη»; Αυτό που τους ενώνει είναι ο τυχοδιωκτισμός και η γραμμή διαχείρισης στο κίνημα. Το σίγουρο είναι ότι μία τέτοια «αριστερή ενότητα» ρίχνει νερό στο

μύλο του αυριανού κυβερνητικού συνδικαλισμού, που επιδιώκει να γίνει ΠΑΣΚΕ στη θέση της ΠΑΣΚΕ.

Οι διαπιστώσεις και οι αναλύσεις του «ΠΙΝ» (19/5/2013) πως «η στάση του ΣΥΡΙΖΑ στην ΟΛΜΕ σηματοδοτεί την οριστική του ενσωμάτωση» είναι μόνο για γέλια, δείχνουν τις ατέρμονες αυταπάτες και συγχύσεις που έχει αυτός ο χώρος. Τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ενσωματωθεί στη γραμμή του συστήματος και της καπιταλιστικής διαχείρισης; Και έμελλε αυτό να διαπιστωθεί από τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι σε μία συγκεκριμένη μορφή πάλης; Από πότε η επιλογή στις μορφές πάλης από μόνη της δείχνει το βαθμό ενσωμάτωσης; Και το λέμε αυτό γιατί στο περιεχόμενο της πάλης οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΥΡΙΖΑ ήταν και σε αυτή την κινητοποίηση αγκαλιά και αντάμα.

Οι συνδικαλιστές των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ – εννοείται και του πρώην δικομματισμού – στη μοναδική απεργία που εξαγγέλθηκε και υλοποιήθηκε κόντρα στην επιστράτευση των καθηγητών (Τρίτη 14/5) ήταν δηλωμένοι απεργοσπάστες. Στο Νοσοκομείο του Αγ. Νικολάου Κρήτης, όπου στο ΔΣ του σωματείου την πλειοψηφία έχουν ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΣΥΡΙΖΑ, με ανακοίνωση του ΔΣ, καλούσαν σε απεργοσπασία: «Σας ενημερώνουμε ότι η ΑΔΕΔΥ έχει προκηρύξει για σήμερα Τρίτη 14/5/2013 24ωρη απεργία στην οποία ο σύλλογός μας δεν συμμετέχει ...». Στα Τρίκαλα η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ με ανακοίνωσή της υπερασπίστηκε την απεργοσπασία ως πράξη ευθύνης: «η μη συμμετοχή μας στην απεργία στις 14/5 της ΑΔΕΔΥ ήταν πολιτική πράξη ευθύνης απέναντι σε συνδικαλιστικές πρακτικές και ηγεσίες του "χθες"». Τα παραδείγματα είναι δεκάδες. Σε όλη την Ελλάδα με απόφαση του ΔΣ της ΟΛΜΕ καλούσαν στις Γενικές Συνελεύσεις της Τρίτης και όχι στην απεργία. Πρόκειται για πρωτοφανή πράγματα στα συνδικαλιστικά χρονικά.

Ο τυχοδιωκτισμός των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ δεν σταματά εδώ. Να τι πρότειναν στη ΓΣ των Προέδρων της ΟΛΜΕ (Τετάρτη 15 Μάη): «Στις ΓΣ συμμετείχαν 20 χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Από αυτούς, οι 10 χιλιάδες υπερνήφισαν την πρόταση της ΟΛΜΕ για το "γαμώτο" και 3000 είναι αποφασισμένοι να κάνουν απεργία, είναι 'μουτζαχεντίν'». Συνεπώς δεν υπάρχουν όροι να πάμε για απεργία ... Επειδή όμως δεν μπορεί να μην κάνουμε και τίποτα ... να απεργήσουν μόνο 500 συνδικαλιστές και οι άλλοι να πάνε κανονικά στα εξεταστικά κέντρα». Αυτό κι αν είναι υπονόμηση, απεργοσπασία και διάσπαση του αγώνα. Θα το ξαναπούμε λοιπόν. Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έχουν βαριές ευθύνες για το πώς οδηγήθηκαν τα πράγματα μέχρι εδώ.

Είναι φανερό, πως είχε δίκιο το ΠΑΜΕ, όταν με ανακοίνωσή του έγκαιρα προειδοποιούσε πως «η ηγεσία της ΟΛΜΕ οδηγεί τον κλάδο σε τυφλή απεργία χωρίς συμμαχίες, χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική. Παίζει πολιτικά επικοινωνιακά παιχνίδια στις πλάτες του κλάδου. Καρφί δεν τους καίγεται αν τσακιστεί το κίνημα. Πρόκειται για καθαρό τυχοδιωκτισμό». Από τα πράγματα φαίνεται, πως η ορθότερη μορφή πάλης και απεργιακή πρόταση τη συγκεκριμένη στιγμή ήταν αυτή που κατέθεσαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ «να προκηρυχτεί 48ωρη απεργία στις 16 και 17 Μάη, Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ τη 2η μέρα της απεργίας (17 Μάη) για την εκτίμηση της κατάστασης. Να παρθεί υπόψη το επίπεδο της συμμετοχής στην απεργία, οι αγωνιστικές διαθέσεις, για να καθοριστεί εκ νέου η μορφή και η κλιμάκωση του αγώνα».

Είχε δίκιο, λοιπόν, το ΠΑΜΕ όταν στην ίδια ανακοίνωση προειδοποιούσε πως οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να εμπιστευτούν τις δυνάμεις των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ γιατί αποδείχτηκε ιστορικά πως την κρίσιμη στιγμή κι όταν οξύνεται η ταξική πάλη τα διπλώνουν. Υποκλίνονται στις δυσκολίες της ταξικής πάλης γιατί δεν έχουν γραμμή σύγκρουσης, δεν έχουν προσανατολισμό, αιτήματα και στόχους πάλης που να συγκρούονται με τον πυρήνα της αντιλαϊκής – αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Λόγου χάρη, σχεδόν στα μισά σωματεία (ΕΛΜΕ και ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ) στο λεκανοπέδιο της Αττικής, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, τα σχήματα της λεγόμενης αριστερής ενότητας, έχουν πλειοψηφία. Κι όμως, δεν κουνιέται φύλλο για το περιεχόμενο της γνώσης και της μόρφωσης, για το εν εξελίξει σχολείο της αγοράς, για το τι μαθαίνουν τα παιδιά της εργατικής τάξης. Ευρωπαϊκά προγράμματα, προγράμματα επιχειρηματικότητας των ΜΚΟ κ.α. αλωνίζουν τα σχολεία, αποσαθρώνουν στην κυριολεξία το ωρολόγιο και το αναλυτικό πρόγραμμα, τσακίζουν τη σκέψη των παιδιών, «αποσχολειοποιούν» το σχολείο με τις διάφορες δεξιότητες και οι πλειοψηφικές αυτές ηγεσίες σε αυτά τα σωματεία ή βάζουν πλάτη ή απλώς «βλέπουν τα τραίνα να περνούν».

Δηλώνουν πως είναι ενάντια στην αξιολόγηση-χειραγώγηση, όπως τη λένε, αλλά την αποσπών από το ρόλο των στελεχών εκπαίδευσης, εναντιώνονται στη θέση του ΠΑΜΕ, ότι Περιφερειακοί Διευθυντές, Διευθυντές Εκπαίδευσης Πρωτοβάθμιας – Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Σχολικοί Σύμβουλοι που είναι κρατικά στελέχη και ταυτόχρονα τα πρώτα «βιολιά» της αξιολόγησης, δεν μπορούν να είναι πλέον μέλη των σωματείων. Κι αυτό πολύ απλά γιατί ο ρόλος τους δεν συνάδει με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις των σωματείων.

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ όπως και η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ δεν συνιστούν δύναμη αλλαγής στο συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν μπορούν να αλλάξουν την κατάσταση σε αυτό, γιατί η γραμμή τους κινείται στην πεπατημένη κι όχι στον άλλο δρόμο ανάπτυξης. Ως εκ τούτου, δεν μπορούν να αποτελέσουν και δύναμη ανασύνταξης του κινήματος.

Καμιά, μα καμιά απογοήτευση. Οι εκπαιδευτικοί, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι, έχουν τη δική τους σταθερή και φερέγγυα επιλογή, έχουν το δικό τους όπλο. Είναι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, οι ριζοσπαστικές δυνάμεις στο χώρο της Εκπαίδευσης, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, στις οποίες μπορούν με σιγουριά να ακουμπήσουν. Μέσα από τα σωματεία, τις ΕΛΜΕ και τους Συλλόγους, συσπειρωμένοι και συμπορευόμενοι με το ΠΑΜΕ, μπορούν να ελπίζουν.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούν και οφείλουν να βγάλουν τα συμπεράσματά τους. Στις αρχαιρεσίες για τα συνέδρια των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ και ΑΔΕΔΥ που είναι σε εξέλιξη έχουν σίγουρη επιλογή. Να ισχυροποιήσουν τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος, ώστε να αλλάξουν τα πράγματα στο συνδικαλιστικό κίνημα, να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τη λαϊκή αντεπίθεση. Εδώ βρίσκεται η ελπίδα, εδώ και η προοπτική.